

at mine Udtalelser forrige Gang vare fuldstændig rigtige overfor det, som det ærede Medlem havde bemærket. Spørgsmaalet var jo ikke, om dette Thing for sit Vedkommende faltholdt en saadan Kombination, eller om det andet Thing for sit Vedkommende faltholdt en saadan Forbindelse derimellem, thi det ærede Medlem har jo erkjendt, at den tredje Faktør i Lovgivningsmagten, nemlig den daværende Regjering, fandt sig, da det ene Lovforslag var faldet, foranlediget til ogsaa at tage det andet Lovforslag tilbage. Jeg holder mig helt igennem til, hvad det ærede Medlem har refereret om, hvad der er passeret for otte Aar siden, idet jeg er overbevist om, at det staa langt mere levende for hans Erindring end for min. Jeg kan dog ikke Andet end tillige udtale min Forundring over, at det ærede Medlem i Genhold til, hvad der passerede i forrige Samling, syntes at være skuffet ved min Holdning nu overfor det foreliggende Spørgsmaal. Jeg vil tillade mig at henvise det ærede Medlem herom til 2den Behandling af Lovforslaget om Ophævelse af Skibsafgiften i indenrigsk Fart i forrige Samling, hvor jeg — det findes i Rigsdagstidenden Spalte 3339 — med saa rene og tydelige Ord, som Sproget eier, har udtalt, at jeg ingenlunde vilde være med til en Ophævelse af Skibsafgiften, men at jeg erkjendte, at, naar man kom til en Revision af vore samtlige indirekte Afgifter, saa var dette en Stat, som heller ikke efter min Mening vilde lade sig holde, og som ikke var forsvarlig. Jeg tror, at min Stilling endnu er nøiagtig den samme, som den var dengang, og at den altsaa i Virkeligheden ikke har kunnet overraske Nogen. Naar jeg før bemærkede, at det, at der ikke ved Sagens Overgang til 2den Behandling blev nedsat et Udvalg til Undersøgelse af Sagen, havde for mig været et Bevis paa, at man ikke vilde drøfte Spørgsmaalet om et Ækivalent i Forbindelse med Ophævelsen, saa kunde jeg jo dertil have føiet, at min Udtalelse i denne Retning ved 1ste Behandling ikke blev besvaret imødekommende af et eneste af de ærede Medlemmer, som havde Ordet under 1ste Behandling. Der fremkom dengang ikke fra et eneste Medlems Side nogen Ankyndning af, at man, for at se Skibsafgiften hævet, vilde gaa ind paa et Ækivalent. Jeg erindrer meget godt, at et æret Medlems Udtalelse gif mit Standpunkt endel nærmere, end selve Lovforslagets Stillere have gjort, idet et æret Medlem (Gab) udtalte, at han for sit Vedkommende ikke blot vilde nøies med, men endog nødig vilde gaa til at ophæve mere end Halvdelen af Skibsafgiften. Denne Udtalelse fra et æret Medlems Side kom imidlertid, saa vidt jeg erindrer, til at staa ganske isoleret. Jeg tror altsaa i Virkeligheden, at jeg havde al Grund til af 1ste Behandlings Afslutning her i Thinget at drage den Slutning, at man i dette Thing ikke vilde drøfte Spørgsmaalet om et Ækivalent i Forbindelse med Spørgsmaalet

om en Ophævelse af Skibsafgiften. Endnu maa det være mig tilladt at bemærke, at de Oplysninger, som jeg har meddelt om den nuværende Afgift i Nabolandene, hidrøre fra mig foreliggende Beretninger fra vore Konsuler, og at jeg altsaa har al Grund til at tro, at de maa være fuldstændig korrekte. Er der nogen Uoverensstemmelse imellem, hvad jeg før meddelte det høie Thing, og det, som tidligere har foreligget Thinget, saa kunde jo en Forklaring deraf søges deri, at de mellemliggende 8 Aar have bragt Forandring i Forholdene. Forklaringen behøver ikke nødvendigvis at søges deri, at enten Meddelelserne for 8 Aar siden eller de Meddelelser, som ere givne af mig idag, ere utkorrekte.

Ville: Vi have neppe den mindste Grund til at beklage os over, at den høitærede Finansminister nu skulde have stillet sig forskjellig fra tidligere. Det maa sikkert erkjendes, at han i denne Henseende har været fuldkommen konsekvent, og at han, saa ofte som vi her have talt om den udenrigske Skibsafgift, med stor Bestemthed har modsat sig dens Ophævelse eller Nedsættelse uden et Vederlag, som kunde erstatte Statskassen det derved lidte Tab. Dette tror jeg, at det kun er billigt at erkjende overfor den høitærede Minister. Derimod tror jeg ikke, at den høitærede Minister i samme Grad har Ret i den Slutning, som han vilde drage af Folkethingets Holdning ved den foregaaende Behandling af denne Sag. Det er jo ganske vist meget vanskeligt for et enkelt Medlem at have nogen sikker Mening om, hvad det hele Thing har villet giwe tilkjende ved sin Afstemning, men Enhver kan dog i alt Fald svare for sig, og jeg maa da sige, at for mit Vedkommende var det meget langt fra, at jeg ved at stemme for denne Sags Overgang til 2den Behandling uden Udvalg skulde saa at sige have afvist enhver Tanke om Forhandling, for at naae til en mulig Overenskomst om dette Anliggende. Forholdet stiller sig for mig saaledes, at jeg anser Skibsafgiftens Ophævelse (eller dog i alt Fald dens betydelige Nedsættelse) uden noget Vederlag for at være en rigtig og hensigtsmæssig Foran-

Rettelser.

Sp. 2115, 2det Stykke efter Ordet „Enhver“ udgaaer Resten af Stykket, og i Stedet derfor sættes: „Jeg tror, der vil blive en meget stor Fortjeneste, dersom dette Forslag vedtages, for vi kunne være sikre paa, der da vil komme en Masse Boer under Skiftebehandling“.

— 2134, L. 12 f. n.: „kommer til særlig at paahvile“, læs: „kommer ikke til særlig at paahvile“.